THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 7 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department MARCH, 1937

THE JEW WHO DELIVERED ENGLAND FROM SLAVERY

By Rev. Fred W. Haberer, a Gentile Christian Who Loves the Jews

A little over one hundred years ago the famous Jewish philanthropist, Nathan Rothschild, died. The centennial of his death was celebrated in England because, according to Mr. Arthur Brisbane, it was due to his generosity that the British Empire was able to free its slaves. The government was unable to reimburse the slave-owners for their losses. So Mr. Rothschild generously contributed seventy-five million dollars to reimburse the slave-holders and set all slaves in the British Empire free in 1833. Mr. Brisbane said that Mr. Rothschild gave this large sum because he "so detested slavery."

The slaves in the United States were not freed so easily and peaceably. Their liberation required a long and costly Civil War in which the blood of thousands of white men was spilt before the negroes were free.

JEWS GREATEST SLAVES

But no people have been so persecuted or so often enslaved as the race of which Mr. Rothschild was a member. Jerusalem has undergone siege, capture, and destruction more often than any other capital in the world. Israel's history has been one of continual enslavement, and deliverance by Divine intervention.

SLAVERY IN EGYPT

For many years Jews had groaned under the cruel and unreasonable demands of their Egyptian taskmasters, until they were miraculously delivered through the leadership of Moses. But unlike the slaves of the British Empire and the United States, they were soon enslaved again. All during the period of the judges, for about 450 years, they experienced periodic enslavement to surrounding nations. Each time their lot became unbearable a new judge would arise who would lead them in a successful revolt against their persecutors. But their short-lived freedom was soon followed in each instance by further bondage. Even the change from the loose government of tribal judges to a strong, central monarchy, which rose to its zenith under Solomon, failed to settle their difficulties. Wealth, trade, territorial expansion there was, but only for a time. Dissension soon tore the nation into two divisions which were never again united. Could the secret possibly be in the words of I Samuel 8:7? Here Jehovah says, "They have rejected Me."

SLAVERY IN BABYLON

Assyria and Nebuchadnezzar terminated the existence of the kingdoms of Israel and Judah. For 70 years the Jews were in bondage to Babylon. Although they were finally permitted to return and to rebuild the city of Jerusalem they were never again free from bondage to foreign tyrants.

Persia, Greece and Rome, each in turn held sway, and the Jews groaned in bondage, longing for the promised Messiah who would deliver them. For a brief period under the Maccabees it seemed that they might escape from Grecian domination; but that hope soon proved futile.

THE GREATEST CALAMITY OF ALL

During the reign of Augustus Caesar a troublesome Teacher was dragged by His own people before the Roman Governor, Pilate, in the city of Jerusalem. Many charges were made against Him, among them the accusation that He claimed to be the King of the Jews. The Roman official was in a quandary. He could see through the thin veil of their false accusations, and realized that envy was back of their demands for crucifixion. But when the mob, including the chief priests and the Pharisees, said, "Away with him, away with him, crucify him . . . We have no king but Caesar . . . If thou let this man go, thou art not Caesar's friend," he could not escape the charge of treason. So he bowed to the will of the mob to save his own position, and delivered Jesus unto the chief priests to be crucified.

THE GREATEST PUNISHMENT

In less than forty years after the crucifixion the temple went up in flames. Jerusalem was destroyed and the Jews scattered abroad. This dispersion has lasted, not 70 years, but for nearly 1900 years. In practically every land on the globe, pious Jews have wailed and confessed, "Because of our sins we have been driven from our land."

Israel's rejection of God's rule in Samuel's day culminated finally in the Babylonian captivity and the Greek and Roman overlordship. Can there be a connection between Israel's rejection of the One who claimed to be the "King of the Jews" and this bondage of 1900 years?

How bitterly Israel has suffered! The Inquisition, the pogroms, blood-libels, ghettos, anti-Semitism, and the stigma of the Jew-badge, in practically every land, have been his portion. Even today in Palestine there is no certainty or safety. The little group huddled about the "wailing wall" at the temple site felt once more the hard hand of oppression as the jealous Arabs sought to drive them out. Strangers in their own land, they are denied the right of peaceably worshipping as they choose!

NOT GOLD, NOT SILVER, BUT BLOOD

The Passover season has come again. Once more the Jew will commemorate God's deliverance from the hand of Pharaoh. The gold of a Rothschild may redeem the negro slaves of the British Empire; but the Jewish slaves of Egypt were not thus bought. A lamb was slaughtered. Its blood was sprinkled on the door posts of the Jewish home. "And when I see the blood, I will pass over you" (Exodus 12:13). Destruction fell on every home not stained with the blood of the sacrificial lamb. That night Israel marched out free.

But when the Jews observe the Passover this year, as they have done for so many centuries, they will have no lamb—no blood. Mazoth, horseradish, hard-boiled eggs, chicken, beef, a shank-bone—but no lamb, no blood; no real "Passover." It is really only the "Feast of Unleavened Bread" which is observed for eight days. "Passover" only requires one day—but it also requires the **Blood of the Sacrificial Lamb** (Exodus 12:21-24).

IS IT REALLY "PASSOVER"?

It is of no use to call a motor a dynamo. That will not enable the motor to generate electricity. The motor may be useful. It may perform the work for which it is intended. But the dynamo is necessary to make the motor do its work. Calling Hag Hamazoth by the name of Pesach does not make it that. There is no power. It has become a mere formal observance. The real spiritual power of the true Pesach is lacking because there is no Corban Pesach, no Passover sacrifice.

But why is there no lamb and no blood? Mazoth, charity, prayers, phylacteries, mizvoth (good deeds), fasting, feasting, a chicken on Yom Kippur—many are the substitutes offered. But the

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 1st.

one and only acceptable substitute, the Pascal Lamb, is not. "It is the blood that maketh an atonement for the soul" (Leviticus 17:11). Yet the Jew today has no blood-sacrifice. Oh, the irony of it all, that a people without any blood-sacrifice should be falsely accused by ignorant Gentiles of the blood-ritual and suffer pogroms because of it! Israel, like Cain, brings an offering of her own choice. But it was the lamb of Abel that was accepted by God, while Cain's offering was rejected.

ZIONISM CANNOT HELP

Anti-Semitism is on the increase everywhere. Even now, Catholics, Protestants and Jews are preparing a nation-wide pronouncement against it. In spite of the British Mandate and Zionist gold, Palestine is no safe refuge for the Jew. "Ye have sold yourselves for nought; and ye shall be redeemed without money" (Isaiah 52:3). Political pull and wealth cannot accomplish Israel's redemption and provide her with security and peace. Hitler has proved that. The Arabs have also demonstated it. American blood may have been precious enough for the redemption of the negro slaves of the South; but mere human blood cannot pay the price of Israel's freedom.

"THY MOUTH HATH TESTIFIED AGAINST THEE"
II Samuel 1:16

In the Day of Atonement ritual, pious orthodox Jews annually pray, "Messiah, our Righteousness, has turned from us. We are terrified because there is no one to justify us. Our iniquities He bears, for He was wounded for our transgressions . . . ." Sad, sin-conscious hearts annually echo the words of Isaiah the prophet; but blinded eyes and hardened hearts continue to say, "Away with him, away with him, crucify him."

Nineteen hundred years ago, as the time for the killing of the passover lamb drew near, on a cross outside the walls of Jerusalem hung that rejected "King of the Jews." "Between the two evenings" He cried out with a loud voice, "It is finished," and gave His life as the redemption price for the sin of His own people.

HERE IS FREEDOM ETERNAL

"Messiah our Passover has been sacrificed for us." The way out of the 1900 year bondage is open. No need to go on year after year with the mere external observance of the ritual of the Passover, longing for its true observance "next year in the land of Israel." By faith, the blood sprinkled over the door in Egypt delivered the first-born from the angel of death. By faith, the blood of Jesus the Messiah the Lamb of God, "maketh the atonement for the soul" of anyone who trusts in Him. "Believe on the Lord Jesus Christ and thou shalt be saved."

POGROMS IN POLAND

The New York Times of Feb. 12th reports a shameful outbreak against the Jews in all parts of Poland. A pogrom took place at Minsk-Mazowiecki. Concerning this pogrom or massacre, the New York Times reports as follows:-

> " The pogrom lasted two days and according to the official record, took the following toll: Two Jews seriously injured; an unreported number of Jews beaten; two Jewish houses burned down, although unofficial reports still put the number at five; 150 Jewish houses damaged, principally by window-breaking; and most of the Jewish market stalls destroyed. The pogrom was finally put down by special riot police rushed from Warsaw and a regiment of soldiers stationed here."

Not only are they having these localized massacres in the outlying sections of Poland, but there comes the shocking news also that Poland proposes to evict all of the three million Jews now living there! This will be nothing short of a disaster, even greater than that which has faced our Jewish people in Germany.

WOHIN SOL ICH GEHEN?

Where will three million Jews go? Where is there a country in the world that will take them in? If Poland says, "Get out," it is going to mean that the Jews must go, or suffer massacres and massacres until they are exterminated.

In the face of these calamities, coming upon the Jewish nation throughout the world with the force of a volcanic eruption, lava heaped upon lava, torture upon torture, hatred upon hatred, the most alarming feature of the situation is the blindness of our Jewish leaders in their efforts to find a cure! They have resorted to political intrigue, to economic pressure, to the power of money-raising, and yet each effort results in greater hell for our people!

In God's name, why do not our leaders awake? Any good doctor will tell you that before you can find a cure for a disease you must find the cause. Why do not these leaders first seek the cause?

Dear reader, will you not turn right now to the 80th Psalm and there read for yourself what is the trouble with our Jewish nation? Read very carefully this passage:

> **"Turn us again, O God, and cause thy face to shine; and we shall be saved. O Lord God of hosts, how long wilt thou be angry against the prayer of thy people?"**

Here then is the cause and here likewise is the cure. Our nation needs to be "turned." To be turned means to be converted, to turn again to God, to seek His forgiveness for the shameful treatment we have given to His only begotten Son, the Lord Jesus Christ, for these two thousand years. Once we have been turned again to God, and through the Lord Jesus Christ we have made our peace with Him, then the promise is, "we shall be saved."

Dear Jewish reader, do you wish to be saved? We have shown you the way as revealed in our own Bible which God gave to us. Will you accept it?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

Copies of The Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:-

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa, 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

די אידישע ליעבהאבער, די אידישע פריינד וואס אידען דארפען איצט אזוי שטארק האבען?

דער "יש אהב דבק מאח" פון משלי י"ח, 24 איז נאך קיינמאל נישט געווען אזוי פינקטליך ערפילט ווי אין יענעם היסטארישען פאל פון ישוע המשיח וואס איז גילטיג פאר אלע צייטען און פאר אלע אומשטענדען, אפילו אין די היינטיגע צייטען ווען אידען זאלען זיך נור לאזען פיהרען און רעטען פון איהם. וואס הייסט "ישוע" וואס מיינט "הילף און רעטונג". דער הייליגער משיח ישוע איז צו אידען געקומען אין ירושלים און האט זיי פארקינדיגט די בשורה טובה אז ער איז דער בן אלהים, דער גואל צדק, וואס איז געקומען זיי צו העלפען ווייל ער איז דער "אהב", דער ליעבהאבער פון אידען. ער איז דער "עמנואל" פון ישעיה ז', וואס מיינט גאט איז מיט אונז, דערפאר קאן ער רעטען פון אלע צרות.

דער גרויסער איד "נקדימון" א מיטגליעד פון די סנהדרין, האט אמאל געגעבען א דעפיניציע פון משיח זאגענדיג, "מיר ווייסען אז דו ביזט געקומען פון גאט ווייל קיינער קאן די וואונדער טהון וואס דו טהוסט אויסער ווען גאט איז מיט איהם". (יוחנן ג') עס איז אבער דעם שטן געלונגען צו פארדרעהען די קעפ פון די אידישע פיהרער אז זיי זאלען **דעם ישוע פערווארפען. אבער זיין ברענענדיגע ליעבע צו ישראל איז דורך זייער שנאה נישט פארלאשען אדער אבגעקיהלט געווארען, אפילו דאמאלס ווען ער איז געהאנגען אויפ'ן קרייץ האט ער פאר זיי געבעטען "פאטער פארגיב זיי ווייל זיי ווייסען נישט וואס זיי טהון".**

אזא ליעבע און אזא פריינד קאן מען באמת נישט געפינען נור ביי גאט ב"ה אליין.

אין די פיער קאפיטלעך 8, 9, 10, 11 פון יחזקאל הנביא ווערט אונז דערצעהלט אז ווען דער נביא האט געבעטען פאר אידען האט איהם גאט געוויזען דורך א לאך פון דער וואנד פון בית המקדש זאכען וואס אידען האבען געטהון אינווענינג אין בית המקדש. זיי האבען דארט אין בעהעלטעניש געמאכט אן עבודה זרה און דערצו געדיענט. גאט האט דעם נביא געפרעגט, "זאל איך רחמנות האבען אויף אזאלכע מענשען?" דער גזר דין איז שוין **דאמאלס פארזיגעלט געווארען אויף אידען. דער נביא דערצעהלט אונז אין יענע קאפיטלעך אז ער האט געזעהן מיט זיינע אייגענע אויגען ווי שטופענווייז האט זיך גאט דערווייטערט פון היילינגען בית המקדש.**

צוערשט האט ער געזעהן ווי די שכינה האט זיך אבגעטהון פון קדשי הקדשים און האט זיך אראפגעלאזט אויף דער שוועל פון בית המקדש. נאכהער האט ער געזעהן ווי די שכינה האט פארלאזט די שוועל און האט זיך ארונטערגעלאזט אויף דער אויסענווייניגסטער וואנד פון בית המקדש. דאן האט ער דערזעהן די שכינה אויפ'ן בארג ווייט אוועק פון בית המקדש. אין יענע שטופען פון דערווייטערונג האט איהם גאט געוויזען אז זיין ליעבע צום פאלק ישראל איז געווען אזוי שטארק אז עס האט כביכול וועה געטהון אויפצוגעבען זיין פראטעקציע איבער ישראל.

דארט זעהען מיר אן אויסערגעוועהנליכען פערגלייך אין פאראלעל צווישען גאט און צווישען דעם הייליגען ישוע המשיח מיט זיין ליעבע צו ישראל.

צו פארשטעהען יענעם פאראלעל דארפען מיר **א בליק טהון צו יענער צייט ווען דער משיח איז** מיט זיינע תלמידים ארויף געגאנגען אויפ'ן הר הזיתים איינ'גע טעג פאר די קרייציגונג, און א קוק טוענדיג אויף ירושלים האט ער געוויינט און געזאגט "ירושלים ירושלים, דו האסט גע'הרג'עט די נביאים און די שליחים וואס זענען צו דיר געשיקט געווארען, ווי אפט האב איך געוואלט דיינע קינדער צוזאם נעמען ווי א הוהן נעמט צוזאם איהרע עופה'לעך אונטער די פליגעל אבער איהר האט נישט געוואלט, אייער הויז (בית המקדש) וועט אויך חרוב ווערען און איהר וועט מיך מעהר נישט זעהן ביז איהר וועט זאגען ברוך הבא בשם ד'". (מתתיהו 23.)

אט דאס איז די פאלקאמענע ערפילונג פון דעם פסוק אין משלי י"ח, "יש אהב דבק מאח". זיינע אויגען האבען געוויינט, זיין הערץ איז געווען צובראכען ווען ער האט דערזעהן ווי דאס אידישע גלות רוקט זיך אן אויף אידען. געוועהנליך אלס פשוט'ער מענש וואלט ער דאס נישט געקאנט זעהן אין פאראויס, אבער ווייל ער איז אויך געווען "עמנואל". גאט האט אין איהם געוואוינט, האט ער יא געוואוסט וואס עס קומט איבער ישראל.

כביכול האט אזוי שטארק געליעבט זיין פאלק ישראל אז ער האט זיך מתלבש בבשר געווען, האט אנגענומען דאס געשטאלט פון א מענש כדי ער זאל קאנען אין באריהרונג קומען מיט אידען און דורך זיין ליעבע זאלען זיי איהם צוהערען.

מיט א יאהר צוריק האט מען דערצעהלט אין א מאנאטליכען מאגאזין (צייטשריפט) וועגען א געשפרעך וואס א הינדו האט געהאלטען מיט א מיסיאנאר אויף זייער שפאציער אין די דזשאנגעלס. דארט האבען זיי געטראפען א בערגעל וואו די מוראשקעס מארשירען ארויס פון בערגעל און געהען דאן צוריק אריין. דרויף פרעגט אזוי דער מיסיאנאר דעם הינדו, "ווען דו זאלסט וועלען איבערגעבען עפעס א באטשאפט צו די מוראשקעס וויאזוי וואלסטו עס געטהון?" האט דער הינדו איהם געענטפערט, דאס דורכצופיהרען וואלט איך אליין בעדארפט ווערען א מוראשקע, אריינטרעטען אין זייער לאגער, לערנען זייער שפראך, אזוי ארום וואלט איך געקאנט מיט זיי רעדען און זיי וואלטען מיך געקאנט פארשטיין. דרויף האט דער מיסיאנאר איהם געזאגט, אט דא האסטו אן אילוסטראציע וועגען דעם וואס איך האב צו דיר אט נישט לאנג צוריק גערעדט, נעמליך, גאט ב"ה האט געוואלט איבערגעבען זיין באטשאפט צו דער וועלט אין זייער אייגענער שפראך און אין זייער געשטאלט, האט ער זיך אליין פערקליידט אלס א מענש אין דער פערזאן פן ישוע המשיח און אזוינאך האט גאט געקאנט רעדען צו אידען דאמאלס אין ירושלים אי אלס מענש און אי אלס כביכול גאט אליין.

א נייע ליכט האט אויפ'ן הינדו אויפגעשיינט, עס האט בעלייכטעט זיין פערפינסטערטען מח וואס איז געווען אונטער דעם כח השטן און ער האט דערזעהן דעם אמת און מודה געווען אז ישוע המשיח איז דער בן אלהים, דער גואל צדק, דער ליעבהאבער פון אלע מענשען. הלואי זאלען דאס כל ישראל אזוי פארשטעהן און אזוי טהון.

דער איינציגער זין פון דעם פסוק "יש אהב דבק מאח" איז — ישוע המשיח.

אידען, נעמט אן אייער גרעסטען פריינד, ישוע המשיח, ער וועט צו אייך זיין אן "אהב דבק מאח".

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס-בלאט "רעה ישראל" גראטיס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' הארי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואנא
1039 איסט בראד סטריט

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. צימערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. נ. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשע, פוילען
רעוו. משה גיטלין
מארגאווא 15, מ. 4.

ירושלים, פאלעסטינא
גאספעל גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

פאריז, פראנקרייך
רעוו. העגרי ווינסענט
123 דא-מעין עוו.

אונזערע טראקטאטען

וואס איהר קענט ביי אונז פריי בעקומען אין אידיש און אין ענגליש

1. ויכוח
2. מה שמו.
3. קין און הבל.
4. יכרת משיח.
5. קול קורא.
6. לשני בתי ישראל.
7. הנה העלמה.
8. דאס רעטעניש.
9. ימים טובים
10. גלויבען קריסטען אין 3 געטער?

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

VOL. XIX No. 7 | Rev. LEOPOLD COHN, Editor | MARCH, 1937

וואו נעמט מען אַ פריינד?

עס קומט אַ צייט אין לעבען כמעט ביי יעדען מענש, אַז מ׳דאַרף נויטיג האָבען אַ פריינד און מ׳זוכט אַזאַ פריינד. נישט לאַנג צוריק האָבען מיר געהאַט אַ קאָנווערזאַציע מיט אַ געלערענטען קלוגען איד וועגען די אידישע לאַגע פון דער איצטינער צייט, האָט ער צום סוף פון אונזער געשפּרעך געזאָגט אַ וואָרט פון גרויסער בעדייטונג, נעמליך — עס זענען דאָ אַזויפיעלע נאַציאָנען וואָס האָבען אַ געוואַלטיגען כח אין זייער אייגען לאַנד און זיי קוקען-צו דעם ספּעקטאַקעל פון אַ היטלער וואָס איז פיעל ערגער פון אמאָליגען המן הרשע, ווייל יענער המן איז כאָטש געווען אונטערוואָרפען דעם מלך אחשורוש אָבער דער היינטיגער המן, היטלער, איז דער גאַנצער מושל בכיפּה, ער פּייניגט 500,000 אידען אָהנע אדוועמען חשבון אָבצוגעבען, אַלע פעלקער און נאַציאָנען קוקען-צו און שווייגען. קורץ, אידען האָבען נעביך קיין איין פריינד, זאָל עס זיין אין ענגלאַנד אָדער אין אַמעריקאַ, קיינער טרויעט זיך נישט צו רעדען אַ גוט וואָרט פאַר זיי ביי יענעם המן אַז ער זאָל אָבלאָזען זיין אכזריות׳דיגע שאַנדטהאַטען געגען אידען. אָט דאָס האָט מיך עראינערט אויף דעם פּסוק אין משלי י״ח, 24 וואו מיר לעזען "יש אהב דבק מאח", ד״ה. עס איז פאַראַן אַ ליעבהאַבער וואָס קלעבט זיך מעהר צו צום מענש אַלס אַ ברודער.

די איבערזעצונגען זאָגען אונז אַז "אהב" מיינט אַ פריינד, אָבער ווער עס קאָן העברעאיש ווייס אַז "אהב" מיינט אַ ליעבהאַבער. איינער וואָס האָט אַ גרויסע ליעבע צום צווייטען וואָס ליידעט. איז טאַקע די פראַגע, וואו נעמט מען היינט צו טאָג אַזאַ ליעבהאַבער ווען מ׳איז אין אַן עת צרה? -

אמאָל האָבען מיר יאָ געהאַט אַזאָלכע "אהבים", פריינד און ליעבהאַבער, מיר האָבען געהאַט אַ משה אין צייט ווען אידען האָבען זיך געמאַכט אַן "עגל" און גאָט האָט זיי דערפאַר געוואָלט פאַרניכטען, האָט משה געבעטען צו גאָט פאַר זיי און האָט געזאָגט, ווען דו גאָט ווילסט נישט זייער זינד פון עגל מוחל זיין, "מחני נא מספרך" (שמות ל״ב), משה האָט נישט געוואָלט לעבען אויב גאָט איז נישט מוחל די אידען. אָט דאָס איז געווען אַ ליעבהאַבער וואָס אידען האָבען אמאָל געהאַט.

דאַן איז געווען אַ ירמיה הנביא וואָס האָט אַזוי פיעל געוויינט און געקלאָגט אויף אידישע צרות אַז ער האָט איינמאָל אויסגערופען "מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם וליל את חללי בת עמי". (ירמיה ח׳). ד״ה, ווען מיין קאָפּ וואָלט געווען פול מיט וואַסער און מיינע אויגען אַ קוואַל פון טרערען וואָלט איך געוויינט טאָג ווי נאַכט אויף די גע׳הרג׳עטע פון מיין פאָלק.

אָט דאָס מיינט מען אַ ליעבהאַבער פון אידען.

שפּעטער איז געווען אַ דניאל הנביא וועלכער האָט שטאַרק מתפלל געווען וועגען דער אידישער טרויעריגער לאַגע זייט דעם חורבן בית המקדש. גאָט ב״ה האָט זיין תפלה צוגעהערט און די גאולה איז געקומען. איינינע 40,000 אידען האָבען זיך צוריק געקעהרט נאָך ארץ ישראל און האָבען צוריק אויפגעבויעט דאָס בית המקדש. יאָ, אויך דניאל איז געווען דער גרויסער ליעבהאַבער פון אידען.

שפּעטער איז אָבער אויפגעשטאַנען אין פּערזיען אַ המן און האָט דוקא געוואָלט אַלע אידען אויסקוילען אָהן אַ פאַרוואָס, נור ווייל ער האָט אַזוי געוואָלט. לייענט די מגלת אסתר וועט איהר זעהן אַז עס איז איהם שיעור געהאַט געלונגען זיין משוגע׳נעם פּלאַן אויסגעפיהרט צו האָבען. אויך דאָרט האָבען אידען געהאַט ליעבהאַבער און פריינד, מרדכי און אסתר, וועלכע האָבען געפאַסט און געבעטען צו גאָט אין דער עת צרה, און אייך דאָרט איז די ישועה פאַר אידען געקומען. דאָרט האָט גאָט בעשאַפען די רפואה פאַר די מכה. דער מלך אחשורוש האָט בעדאַרפט האָבען אַ קעניגין ווייל זיין פאָריגע מלכה האָט געגען איהם מורד געווען און זוכענדיג פאַר איהם אַ נייע קעניגין איז דער גורל געפאַלען אויף דער אָרעמער יתומה אסתר. עס איז עפּעס וועניג שעהנע מיידלעך געווען ביי די פּערזיער? גאָט האָט אָבער אַזוי געפיהרט אַז אסתר זאָל נושא חן זיין ביים מלך כדי די ישועה זאָל דורך איהר און דורך איהר פעטער מרדכי קומען אויף כל ישראל.

אַ נס בתוך נס

הערט אַ געשיכטע — מרדכי האָט ערפאַהרען אַז איינינע באַדיענטע פון מלך האָבען געמאַכט אַ פאַרשווערונג איהם צו פאַרגיפטען, מרדכי האָט דאָס באַלד אויסגעזאָגט צו אַ הויך-בעאַמטען און דער מלך איז אַזוינאָך גערעטעט געוואָרען פון אַ זיכערען טויט. די צוויי קאָנספּיראַטאָרען האָט מען באַלד אויפגעהאַנגען און דיעזע באַגעבענהייט האָט מען פאַרשריבען אין קעניגליכען ספר הזכרונות.

אין יענער נאַכט ווען המן האָט זיך געפּאָרקעט אויפצושטעלען אַ תליה פאַר מרדכי׳ן האָט עפּעס דער מלך נישט געקאָנט איינשלאָפען, האָט ער געבעטען אַז מ׳זאָל איהם פאָרלייענען פון ספר הזכרונות די עראייגניסען וואָס האָט געטראָפען אין יענעם יאָהר. אַזוי לייענענדיג איז מען אויך געקומען צו יענער באַגעבענהייט אַז מרדכי האָט גערעטעט דאָס לעבען פון מלך. דער קעניג האָט באַלד אַ פרעג געגעבען, אויב מ׳האָט מיט עפּעס פאַרגעלטיגט מרדכי׳ן פאַר יענער נאָבעלער טהאַט? די אַנטוואָרט איז געקומען, אַז ניין, און פּונקט דאַמאָלס איז המן געגאַנגען צום מלך נאָך אַ באַפעהל אַז מ׳זאָל מרדכי׳ן אויפהענגען אויף דער תליה וואָס ער האָט אויפגעשטעלט. דאָ פרעגט איהם דער מלך: "המן, וואָסאַראַ כבוד דאַרף מען אָנטהון איינעם וואָס דער מלך האָט אמליעבסטען?" דענקענדיג, אַז דער מלך מיינט דערמיט איהם, המן הרשע גופא, האָט ער געענטפערט אַז אַזאַ מאַן דאַרף מען אַרויפזעצען אויפ׳ן קעניגס פערד און איהם אַרומפיהרען איבער די הויפּט גאַס פון שטאָדט און אויסרופען "ככה יעשה לאיש ... אַזוי טהוט מען צו אַ מענש וועמען דער מלך האָט ליעב". דאַן הייסט דער מלך אַז המן זאָל מוחל זיין און דאָס באַלד טהון צו מרדכי. און דער סוף איז געווען אַז המן און זיין פאַמיליע זענען אויפגעהאַנגען געוואָרען אויף דער תליה וואָס ער האָט געמאַכט פאַר מרדכי. .

דאָ זעהען מיר ווידער וואָס אַ ליעבהאַבער פון אידען האָט געקענט אויפטהון ווען אידען זענען געווען אין אַן עת צרה. מרדכי וועט בלייבען אין דער געשיכטע אַלס אַ ליעבהאַבער פון אידען, דורך דעם וואָס דאָס גרויסע נס איז דאַמאָלס געשעהן.

דאָ בלייבט ווידער די פראַגע, וואו נעמט מען היינט אַ פריינד, אַ ליעבהאַבער פאַר ישראל? יענער אַלטער המן איז טאַקע אויפגעהאַנגען געוואָרען, אָבער זייט דאַמאָלס זענען דאָך אַזויפיעל המן׳ס אויפגעשטאַנען ווי שוועמלעך נאָך אַ רעגען. און אָט האָט איהר איינעם אויף יענער זייט ים וואָס איז אַ גלגול פון יענעם המן און האָט דיזעלבע אמביציע וואָס יענער האָט געהאַט. יענער נאָמען האָט אָנגעהויבען מיט אַ "ה" און אַזוי אויך הויבט זיך אָן מיט אַ "ה" דער היינטיגער המן. אָבער וואו זענען

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue., Brooklyn, N. Y
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 1st.